

ville være istand til her idag at afgjøre, hvorvidt dette Lovforslag er af Betydning eller ikke. Vi have hørt, at det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) har erklæret, at det er et saare lille Lovforslag, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Hummeluh) har derimod erklæret, at det er et saare vigtigt Lovforslag. De to Herrer ere begge Forslagsstillere, men jeg skal ikke tage videre Hensyn dertil. Imidlertid viser Erfaringen os jo mange Gange, at et lille Lovforslag kan have saare stor Betydning, og jeg er derfor meget tilbøielig til at stemme for at henvise dette Lovforslag, hvis det ikke gaar til Finantsudvalget, til et særskilt Udvalg, specielt for at Mænd trindt omkring i Landet kunne komme til Erfaring om, at en saadan Sag som den, der her foreligger, vil blive nøiere undersøgt. Jeg tror ikke, at der her foreligger et enkelt Tilfælde, jeg tror, at der foreligger trindt omkring i Landet mangfoldige Tilfælde, som kunne stilles ved Siden af dette. Derfor er det meget farligt for Thinget uden videre at vedtage det foreliggende Lovforslag, thi vi risikere — vi have idetmindste ikke nogen Sikkerhed for det Modsatte — at blive saa overlæsede med Ansøgninger, der gaa i samme Retning som i dette Tilfælde. Jeg tvivler ikke paa, at der findes mangfoldige Forhold ude paa Landet, der ere afgjorte i, hvad man kalder Mindelighed. Dyrigheden har taget feil af den Længde eller Afstand, der skal være mellem Kjøbstaden og Bedkommendes Næringsdrift, og saasnart det er kommet til Bedkommendes Kundskab, har man henvendt sig til Detailhandleren eller Høkeren og sagt: Saaledes forholder det sig, derfor er det nødvendigt, at De maa opgive Deres Forretning. Jeg siger, jeg tvivler ikke om, at der foreligger ikke saa saadanne Tilfælde, og jeg tror, at vedkommende Mænd, som der er Tale om i dette Forslag, meget vilde foretrække, om denne Sag kom i Udvalg, for at de saaledes kunde blive istand til at give de Oplysninger, som de ønske. Jeg er bange for at stemme for, at dette skulde gaa rolig af. Jeg mener naturligvis, at jeg vil holde paa, at Sagen skal gaa i Udvalg, fordi jeg ikke kan se Grønderne for denne Sag, og for mig, som dog har noget Kjendskab specielt til dette, staar det klart, at der vil fremkomme saa mangfoldige Tilfælde, at det vil blive et ikke lidet Arbejde for Udvalget at skulle gennemse disse Forhold, og jeg vil derfor tilraade Thinget, hvad jeg specielt kunde ønske, at Sagen gik til et særskilt Udvalg, fordi jeg som sagt tror, at det ingenlunde vil blive et lidet Arbejde, der bliver at udrette i Sagen. Det ærede Medlem for Odder og jeg have jo et meget forskjelligt Syn derpaa. Jeg blander ingenlunde Politik ind i dette Tilfælde her. Loven forekommer mig langt vigtigere end maaste Forslagsstillerne selv og sølgelig langt vigtigere end det ærede Medlem for Odder. Jeg hævder derfor paa det Bestemteste for mit Ved-

kommende, at, er der nogen Lov, som er kommen frem her i Thinget, og som bør gaa i Udvalg, hvor liben den end er for vore Dine, saa er det det Forslag, som her foreligger.

Berg: Med Hensyn til det omstridte Fortolkningspørgsmaal har det ærede Medlem paa-beraabt sig Administrationen, uden at jeg har hørt den høitærede Minister meddele nogen Forklaring om, paa hvilken Maade Administrationen opfatter det Spørgsmaal. Men jeg maa fremdeles fastholde, at hvilken Forklaring end Administrationen giver af sidste Stykke i § 12, har det været Ansøffelsen om denne Paragraf, at den delte lige Skjel mellem Detailhandlere og Høkere. Jeg har ikke nogen Tvivl derom efter den Leilighed, jeg har havt til at kjende Forholdene fra den Tid, da vi forhandlede denne Sag. Det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har Ret, vi skide sammen i Udvalget. Men ialtsald staar det ved Magt, at de Hø. ved at faae deres Lov vedtaget slet ikke hjælpe paa de Tilfælde, jeg gjentagne Gange nævnte, saaledes det Tilfælde, at en Høker efter Dyrighedens Opmaalning har faaet Næringsbevis og senere har vist sig at bo indenfor 1 Mil fra Kjøbstaden. Saadanne Tilfælde gives, og af hvilken Grund — det har jeg gjentagende spurgt de ærede Lovgivere om — skal dette Tilfælde ikke imødekomes, naar de ville imødekome andre lignende Tilfælde. Det forstaar jeg aldeles ikke. Der er aldeles ingen Logik i, at en Detailhandler skal have Lov til at bo indenfor 1½ Mil, naar han ved en feil Opmaalning har faaet Næringsbevis forkert, naar ikke akkurat det Samme kan blive Tilfældet med en Høker i lignende Tilfælde. Og naar en Høker har faaet sit Næringsbevis efter 1873, er den høitærede Minister, hvorledes man end forstaar Slutningen af § 12, aldeles ude af Stand til i dette Tilfælde at hjælpe ligesom i det andet Tilfælde. Det er aldeles uomtvisteligt. Hvad jeg iøvrigt har faaet ud af Debatten, er det, at Forslagsstillerens Ordfører, det ærede Medlem for Nørresundby (Suel), ikke har Noget imod, at Sagen drøftes i et Udvalg — det var jo ogsaa Tilfældet ifjor; men da fortaafede Folkethinget det, saavidt jeg huster —, men derimod ikke ønskede Sagen henvist til det eneste tjenftgjørende Udvalg, vi have havt, nemlig Finantsudvalget. Jeg sætter saa megen Pris paa det ærede Medlems Ønske i saa Henseende, at jeg gjerne vil imødekome det og mulig derved ogsaa imødekome flere af Forslagets Lantes Benner — jeg tror ingen Benner det har med Hensyn til Medat-tionen for Diebliffet. Jeg tillader mig derfor — for umiddelbart derefter at stille et andet Forslag, skal jeg dog bemærke — at tage mit Forslag om Sagens Henviisning til Finantsudvalget tilbage.